

Silos budskab

Trykkernes note

Budskabet, der blev givet af Silo i juli 2002, består af tre dele: Bogen, Oplevelsen og Vejen.

Bogen har gennem lang tid været kendt under navnet "Det indre blik".

Oplevelsen fremlægges igennem otte ceremonier.

Vejen er en samling refleksioner og forslag.

Denne samling er det komplette budskab. Budskabet cirkulerer i trykt form og via internet og email.

© Silo. Anden udgave, 2007

Indhold

<u>Bogen</u>	4
<u>I. MEDITATIONEN</u>	5
<u>II. INDSTILLING TIL FORSTÅELSE</u>	6
<u>III. MENINGSLØSHEDEN</u>	7
<u>IV. AFHÆNGIGHEDEN</u>	8
<u>V. ANELSE AF MENINGEN</u>	9
<u>VI. DRØM OG OPVÅGNEN</u>	10
<u>VII. KRAFTENS TILSTEDEVÆRELSE</u>	11
<u>VIII. KONTROL MED KRAFTEN</u>	12
<u>IX. ENERGIENS YTRINGER</u>	13
<u>X. VISHED OM MENINGEN</u>	14
<u>XI. DET LYSENDE CENTER</u>	15
<u>XII. OPDAGELSERNE</u>	16
<u>XIII. PRINCIPPERNE</u>	17
<u>XIV. VEJLEDNING TIL DEN INDRE VEJ</u>	19
<u>XV. OPLEVELSEN AF FRED OG KRAFTENS PASSERING</u>	21
<u>XVI. OVERFØRSEL AF KRAFTEN</u>	23
<u>XVII. TAB OG UNDERTRYKKELSE AF KRAFTEN</u>	24
<u>XVIII. KRAFTENS AKTION OG REAKTION</u>	26
<u>XIX. DE INDRE TILSTANDE</u>	27
<u>XX. DEN INDRE VIRKELIGHED</u>	30
<u>Oplevelsen</u>	31
<u>Officium</u>	32
<u>Håndspålæggelse</u>	34
<u>Velvære</u>	36
<u>Beskyttelse</u>	37
<u>Vielse</u>	38
<u>Assistance</u>	40
<u>Død</u>	42
<u>Anerkendelse</u>	43
<u>Vejen</u>	45

Bogen

I. MEDITATIONEN

1. Her tales om hvorledes meningsløsheden i livet omdannes til mening og fylde.
2. Her er glæde, kærlighed til kroppen, til naturen, menneskeheden og ånden.
3. Her fornægtes opofrelserne, skyldfølelsen og truslerne fra det hinsides.
4. Her findes intet modsætningsforhold mellem det jordiske og det evige.
5. Her tales om den indre åbenbaring der kan opnås af enhver der omhyggeligt mediterer i ydmyg søgen.

II. INDSTILLING TIL FORSTÅELSE

1. Jeg ved hvorledes du føler fordi jeg selv kan opleve din tilstand. Men du ved ikke hvorledes det jeg fortæller dig, opleves. Så hvis jeg uegennyttigt fortæller dig om hvad der gør mennesket lykkeligt og frit, er det umagen værd at du prøver at forstå det.
2. Du skal ikke tro at du vil forstå ved at diskutere med mig. Hvis du mener at din forståelse bliver klarere ved at fremkomme med modargumenter,

kan du gøre det. Men det er ikke den mest passende vej i dette tilfælde.

3. Hvis du spørger mig hvilken holdning der er bedst, vil jeg sige dig at det er at meditere dybtgående og uden hast om det jeg her forklarer.
4. Hvis du svarer at du har mere presserende ting at foretage dig, vil jeg sige at hvis det er dit ønske at sove eller dø, skal jeg ikke lægge dig hindringer i vejen.
5. Hævde ikke at du ikke bryder dig om min måde at forklare tingene på, for sådan siger man ikke om skallen hvis man kan lide frugten.
6. Jeg udtrykker mig på den måde som jeg synes er bedst, og ikke sådan som det måtte være ønskeligt for dem der tragter efter andre ting fjernt fra en indre sandhed.

III. MENINGSLØSHEDEN

Efter mange dage blev jeg klar over dette store paradoks: de der i deres hjerte bar nederlag, kunne oplyse vejen til den endelige sejr, mens de der følte sig som sejrsherrer, blev tilbage på vejen som aske efter et mørkt og udslukt liv. Gennem mange dage nåede jeg fra det dybeste mørke til lyset, ikke ledet af nogen undervisning, men derimod gennem meditation.

Sådan sagde jeg til mig selv den første dag:

1. Der er ingen mening med livet hvis alt ender med døden.
2. Enhver retfærdiggørelse af handlinger, hvadenten de måtte være foragtelige eller udmærkede, er altid en ny drøm der efterlader tomhed foran sig.
3. Gud er noget usikkert.
4. Troen er lige så foranderlig som fornuften og drømmen.
5. "Det man bør gøre" er stærkt diskutabelt, og intet underbygger definitivt nogen forklaring.
6. Den der forpligtiger sig til noget, har ikke større "ansvar" end den der ikke forpligtiger sig.
7. Jeg handler i overensstemmelse med mine interesser, og det gør mig ikke

til en kujon, men heller ikke til en helt.

8. "Mine interesser" hverken miskrediterer eller retfærdiggør noget.
9. "Mine grunde" er hverken værre eller bedre end andres grunde.
10. Grusomhed fylder mig med rædsel, men uanset dette er den i sig selv hverken bedre eller værre end godhed.
11. Det der er sagt i dag, af mig eller andre, gælder ikke i morgen.
12. At dø er ikke bedre end at leve eller ikke være født, men det er heller ikke værre.
13. Jeg blev klar over, ikke ved undervisning, men gennem erfaring og meditation, at livet ingen mening har hvis alt ender med døden.

IV. AFHÆNGIGHEDEN

Anden dag.

1. Intet af hvad jeg gør, føler og tænker, afhænger af mig.
2. Jeg er foranderlig og afhængig af omgivelsernes virke. Når jeg ønsker at ændre omgivelserne eller mit "jeg", er det omgivelserne der ændrer mig. Jeg søger til byen eller ud i naturen, samfundets omdannelse eller en ny kamp for at retfærdiggøre min eksistens... I hvert enkelt tilfælde er det omgivelserne der får mig til at vælge den ene eller den anden holdning. Mine interesser og omgivelserne lader mig således stå her.
3. Derfor siger jeg at det er ligegyldigt hvad og hvem der bestemmer. I sådanne situationer tænker jeg at jeg bliver nødt til at leve da jeg befinder mig i en tilstand af liv. Alt det tænker jeg, men der er intet der retfærdiggør det. Jeg kan beslutte mig, vakle eller fortsætte som før. I alle tilfælde er det ene midlertidig bedre end det andet, men der er ikke noget definitivt "bedre" eller "værre".
4. Hvis nogen siger til mig at den der ikke spiser, dør, vil jeg svare at det er fuldstændig rigtigt, og at man ansporet af sine behov er nødt til at spise. Men jeg vil ikke tilføje at denne kamp for at kunne spise retfærdiggør nogens eksistens. Jeg siger heller ikke at der skulle være noget galt i det. Jeg siger ganske enkelt at det drejer sig om en individuel eller kollektiv

foreteelse der er nødvendig for livets opretholdelse, men i sig selv uden mening i det øjeblik det sidste slag er tabt.

5. Jeg siger desuden at jeg solidariserer mig med den fattiges, den udbyttedes og den forfulgtes kamp. Jeg siger at jeg føler at jeg "realiserer" mig ved denne solidaritet, men jeg forstår samtidig at jeg intet retfærdiggør.

V. ANELSE AF MENINGEN

Tredje dag.

1. Undertiden har jeg forud haft kendskab til begivenheder der er forekommet senere.
2. Undertiden har jeg opfattet en fjern tanke.
3. Undertiden har jeg beskrevet steder jeg aldrig har besøgt.
4. Undertiden har jeg nøje kunnet gøre rede for hvad der er sket i mit fravær.
5. Undertiden er jeg blevet grebet af en umådelig glæde.
6. Undertiden har en fuldkommen forståelse fyldt mig.
7. Undertiden har den perfekte samhørighed med alt henrykket mig.
8. Undertiden har jeg brudt mine dagdrømme og har set virkeligheden på en ny måde.
9. Undertiden har jeg genkendt noget jeg så for første gang, som om jeg havde set det før.

...og alt dette har fået mig til at tænke. Jeg er klar over at uden disse oplevelser kunne jeg ikke være kommet ud af meningsløsheden.

VI. DRØM OG OPVÅGNEN

Fjerde dag.

1. Det jeg ser i mine drømme, kan jeg ikke betragte som virkelighed, heller ikke det jeg ser i min halvsøvn, eller det jeg ser når jeg er vågen, men i en drømmende tilstand.
2. Det jeg ser når jeg er vågen uden dagdrømme, kan jeg tage for virkelighed. Hermed menes ikke det mine sanser registrerer, men min mentale aktivitet med hensyn til de tænkte "data". For de ydre såvel som de indre sanser og hukommelsen afgiver naive og usikre data. Det gyldige er hvad min forstand ved når den er vågen, og hvad den tror når den sover. I sjældne tilfælde opfatter jeg virkeligheden på en ny måde, og så erkender jeg at det jeg normalt ser, ligner søvn eller halvsøvn.

Der findes en virkelig måde at være vågen på: det er den der har bragt mig til at meditere dybt over det der er sagt indtil nu, og det er desuden den der har åbnet døren for mig til at opdage meningen med alt levende.

VII. KRAFTENS TILSTEDEVÆRELSE

Femte dag.

1. Da jeg var virkelig vågen, steg jeg fra erkendelse til erkendelse.
2. Da jeg var virkelig vågen og savnede styrke til at fortsætte opad, kunne jeg hente kraften i mig selv. Den var der i hele min krop. Energien fandtes selv i de mindste celler i min krop. Denne energi cirkulerede og var hurtigere og mere intens end blodet.
3. Jeg opdagede at energien koncentreredes på de steder i min krop der var i aktivitet, og forlod dem når de var uvirksomme.
4. Under sygdom manglede energien eller den hobede sig op nøjagtig på de angrebne steder. Men kunne den genoprette sin normale passage, begyndte mange sygdomme at forsvinde.

Nogle folkeslag har haft kendskab til dette og har kunnet genoprette energien gennem forskellige handlinger der i dag er fremmede for os.

Nogle folkeslag har haft kendskab til dette, og deres udvalgte kunne overføre denne energi til andre hvorved de frembragte "åbenbaringer" og sågar fysiske "mirakler".

VIII. KONTROL MED KRAFTEN

Sjette dag.

1. Der er en måde hvorpå man kan rette og koncentrere den kraft der cirkulerer i kroppen.
2. Der findes kontrolpunkter i kroppen. Af dem afhænger det vi kender som bevægelse, følelser og tanker. Når energien virker på disse punkter, giver den motoriske, følelsesmæssige og intellektuelle udslag.
3. Alt efter om energien virker i det indre eller på overfladen af kroppen, opstår den dybe søvn, halvsøvnen eller den vågne tilstand... Det er givet at de glories der omgiver helgenernes eller de store mystikers skikkelse - eller hovederne på de religiøse billeder - hentyder til dette fænomen med energien der i nogle tilfælde ytrer sig mere udadtil.
4. Der findes et kontrolpunkt for den sande vågne væren, og der findes en måde at føre kraften til dette punkt.
5. Når energien føres til dette punkt, bevæges alle de andre kontrolpunkter kraftigt.

Da jeg forstod dette og rettede kraften mod dette overordnede punkt, følte i hele min krop vægten af en enorm energi der ramte min bevidsthed stærkt, og jeg steg fra erkendelse til erkendelse. Men jeg opdagede også at jeg kunne stige ned i sindets dybder hvis jeg mistede kontrollen over denne energi. Jeg huskede da legenderne om "himmel" og "helvede" og så skillelinjen mellem disse to mentale tilstande.

IX. ENERGIENS YTRINGER

Syvende dag.

1. Denne energi i bevægelse kunne gøre sig "uafhængig" af kroppen og fortsat bevare sin enhed.
2. Denne forenede energi var et slags "dobbeltlegeme" svarende til den cønøstetiske forestilling af ens egen krop i det indre af forestillingsrummet. (De videnskaber der beskæftigede sig med mentale fænomener, fortalte ikke udfyldende hverken om eksistensen af dette

forestillingsrum eller om de repræsentationer som svarer til kroppens indre fornemmelser).

3. Denne adskilte energi (det vil sige energien repræsenteret som værende "uden for" kroppen eller "adskilt" fra dens stoflige udgangspunkt) blev enten opløst som billede, eller den blev fremstillet korrekt, afhængig af hvor stor indre enhed den der arbejdede således, måtte have.
4. Jeg kunne konstatere at "ytringen" af denne energi (repræsentationen af ens egen krop som værende "uden for" kroppen) blev skabt fra sindets allerdybeste lag. I sådanne tilfælde skete det at angrebet mod livets mest elementære enhed fremtvang en sådan reaktion for at redde den truede enhed. I den trancetilstand hvori nogle medier hvis bevidsthedsniveau var lavt, og hvis indre enhed var i fare, befandt sig, var sådanne reaktioner derfor ufrivillige og genkendtes ikke som kommende fra mediet selv, men tillagdes andre væsener.

Nogle folkeslags eller spåmænds "spøgelser" eller "ånder" var intet andet end deres egne "dobbeltgængere" (dvs. deres egne forestillinger) som de følte sig besat af. Da deres mentale tilstand var formørket (i trance) fordi de havde mistet kontrollen med kraften, følte de sig styret af fremmede væsener der til tider frembragte bemærkelsesværdige fænomener. Der er ingen tvivl om at mange "dæmonbesatte" har været udsat for sådanne oplevelser. Det afgørende var altså kontrollen med kraften.

Dette ændrede fuldstændig min opfattelse både af det almindelige liv og af livet efter døden. Gennem disse tanker og oplevelser mistede jeg efterhånden troen på døden, og siden har jeg ikke troet på den, lige så lidt som jeg tror på meningsløsheden i livet.

X. VISHED OM MENINGEN

Ottende dag.

1. Den virkelige betydning af det vågne liv stod klart for mig.
2. Den virkelige betydning af at nedbryde de indre modsætninger overbeviste mig.
3. Den virkelige betydning af at styre kraften for at opnå enhed og kontinuitet fyldte mig med en lykkelig mening.

XI. DET LYSENDE CENTER

Niende dag.

1. I kraften var "lyset", der kom fra et "center".
2. En opløsning af energien betød en fjernelse fra centret, mens en samling og udvikling af den gav en tilsvarende virksomhed i det lysende center.

Det overraskede mig ikke at finde dyrkelse af solguden hos antikkens folk, og jeg forstod at mens nogle tilbød himmelleget fordi det gav jorden og naturen liv, så andre i det majestætiske himmellegeme symbolet på en højere virkelighed.

Der var dem der gik endnu videre og fra dette center modtog utallige gaver, der nogle gange "steg ned" som ildtunger over de henrevne, andre gange viste sig som lysende kugler eller brændende tornebuske for den forskrækkede troende.

XII. OPDAGELSERNE

Tiende dag.

Mine opdagelser var få, men betydningsfulde og kan sammenfattes således:

1. Kraften cirkulerer vilkårligt gennem min krop, men den kan ledes gennem en bevidst indsats. At kunne give retning til en ændring, i bevidsthedsniveauet, giver mennesket et betydningsfuldt glimt af frigørelse fra de "naturlige" betingelser der synes at bemægtige sig bevidstheden.
2. Der findes kontrolpunkter i min krop for dens forskellige aktiviteter.
3. Der er forskelle mellem den sande vågne tilstand og andre bevidsthedsniveauer.
4. Kraften kan ledes til et sted for virkelig opvågning (ved "kraft" forstås den mentale energi der ledsager bestemte billeder, og ved "punkt" et billedes placering et "sted" i forestillingsrummet).

Disse konklusioner fik mig til at erkende kimen til en stor sandhed i antikkens folks bønner, en sandhed der dog tilsløredes i ritualerne og de ydre ceremonielle handlinger, hvorved de ikke opnåede at udvikle det indre arbejde der, hvis det

udføres til fuldkommenhed, sætter mennesket i kontakt med dets lysende kilde.

Sluttelig blev jeg klar over at mine "opdagelser" slet ikke var specielle opdagelser, men at de skyldtes den indre åbenbaring der er åben for enhver der uden indre modsætninger søger lyset i sit eget hjerte.

XIII. PRINCIPPERNE

Indstillingen over for livet og tingene er anderledes når den indre åbenbaring slår ned som lynet.

Ved at følge med langsomt skridt for skridt og meditere over det der indtil nu er sagt, og det som videre vil blive sagt, kan du ændre det meningsløse til mening.

Så er det ikke længere ligegyldigt hvad du gør med dit liv. Dit liv, der er underkastet visse love, er udsat for muligheder du kan vælge.

Jeg taler ikke til dig om frihed, jeg taler om befrielse, om bevægelse, om udvikling. Jeg taler ikke om frihed som noget stillestående, men om at frigøre sig skridt for skridt, ligesom man frigør sig fra den vej man har måtte gå når man nærmer sig sin by. "Det, man bør gøre" er altså ikke bestemt af en fjern, uforståelig og konventionel moral, men af love: livets love, lysets love og udviklingens love.

Her er disse såkaldte "principper" der kunne hjælpe dig i din søgen efter den indre enhed.

1. At gå imod tingenes udvikling er det samme som at gå imod sig selv.
2. Når du tvinger noget mod et mål, opnår du det modsatte.
3. Sæt dig ikke op mod for stor en kraft, træk dig tilbage indtil den svækkes, og gå så beslutsomt frem.
4. Tingene går godt når de går samlet, ikke isoleret.
5. Hvis dag og nat, sommer og vinter, passer dig lige godt, så har du overvundet modsætningerne.
6. Hvis du jager efter nydelsen, lænkes du til lidelsen. Men så længe du ikke skader dit helbred, så nyd uden forbehold når lejligheden byder sig.
7. Hvis du jager efter et mål, lænkes du. Men hvis du lader alt hvad du gør, være et mål i sig selv, frigør du dig.
8. Du får dine konflikter til at forsvinde når du forstår dem helt til bunds,

ikke når du kun ønsker at løse dem.

9. Når du skader andre, bliver du bundet. Men skader du ikke andre, kan du frit gøre hvad du vil.
10. Når du behandler andre som du selv vil behandles, frigør du dig.
11. Det betyder ikke noget på hvilken side omstændighederne har anbragt dig. Det der betyder noget, er at du forstår at du ikke selv har valgt nogen side.
12. Modstridende og forenende handlinger ophobes i dig. Hvis du gentager dine handlinger i indre enhed, vil intet kunne standse dig.

Du vil blive som en naturkraft der ikke møder modstand på sin vej. Lær at skelne det der er en vanskelighed, et problem, en besværlighed, fra det der er en modsætning. Problemerne bevæger eller ansporer dig, mens modsætningen holder dig ubevægelig i en lukket cirkel.

Når du føler en stor styrke, glæde og godhed i dit hjerte, eller når du føler dig fri og uden indre modsætninger, giv da straks tak i dit indre. Når det modsatte sker, vil den taknemmelighed der er opsamlet, komme omdannet og forstørret tilbage til gavn for dig hvis du beder tillidsfuldt om det.

XIV. VEJLEDNING TIL DEN INDRE VEJ

Hvis du har forstået det der er blevet forklaret indtil nu, kan du ved hjælp af en simpel øvelse opleve hvorledes kraften ytrer sig. Det er imidlertid ikke ligegyldigt om du indtager en mere eller mindre korrekt mental indstilling (som om det bare drejede sig om at indstille sig på et teknisk arbejde), eller om du sætter dig i en stemning, en følelsesmæssig åbenhed, tæt på den som poesien inspirerer i dig. Det er derfor at det sprog der benyttes til at videregive disse sandheder, forsøger at fremme den indstilling der bedst sætter dig i forbindelse med den indre opfattelse, og ikke med en idé om den "indre opfattelse".

Følg nu opmærksomt med i det jeg vil forklare dig, for det drejer sig både om det indre landskab som du kan finde ved at arbejde med kraften, og om de retninger som du kan give dine mentale bevægelser:

"Ad den indre vej kan du vandre i mørke eller i lys. Vær opmærksom på de to veje der åbner sig for dig.

Hvis du lader dit væsen glide mod de mørke områder, har din krop vundet slaget, og den vil beherske dig. Så vil sansefølelser og illusioner om kræfter, om ånder og om erindringer opstå. Ad den vej stiger du længere og længere ned. Her hviler hadet, hævnlysten, fremmedheden, besiddelsestrangen, jalousien og ønsket om uforanderlighed. Kommer du længere ned, bliver du besat af frustration, nag og alle de fantasifostre og ønsker der har bragt

menneskeheden ødelæggelse og død.

Hvis du leder dit væsen i retning af lyset, vil du møde modstand og træthed ved hvert skridt. Denne træthed i opstigningen har sine årsager. Dit liv tynger, dine minder tynger, dine tidligere handlinger lægger hindringer i vejen for opstigningen. Denne opstigning er vanskelig på grund af virkningen fra din krop der søger at dominere.

På vejen opad findes der fremmedartede områder med rene farver og ukendte lyde.

Flygt ikke fra renselsen der virker som ilden, og som skræmmer med sine åndesyn.

Tilbagevis forskrækkelsen og modløsheden.

Tilbagevis ønsket om at flygte mod de lave og mørke områder.

Tilbagevis de vedholdende erindringer.

Forbliv i indre frihed, og lad være med at interessere dig for de drømmeagtige landskaber, men stig opad med beslutsomhed.

Det rene lys bryder frem mellem tinderne i de høje bjergkæder, og de farvestrålende vande risler ned mellem uigenkendelige melodier mod krystalklare sletter og enge.

Vær ikke bange for presset fra det lys der stærkere og stærkere kraft holder dig på afstand af sit center. Indsug dette lys som var det en drik eller en brise, for deri findes med sikkerhed livet.

Når du i den store bjergkæde finder den skjulte by, må du kende indgangen. Men det vil du vide i det øjeblik dit liv har ændret sig. Dens enorme mure opleves som figurer, som farver, de "føles". I denne by findes bevaret det der er gjort, og det der endnu skal gøres... Men det gennemsigtige er mat for dit indre øje. Ja, murene er uigennemtrængelige for dig!

Tag den skjulte bys kraft. Vend tilbage til verdens tætte, tågede liv med lysende pande og hænder."

XV. OPLEVELSEN AF FRED OG KRAFTENS PASSERING

1. Afspænd helt din krop, og gør dit sind roligt. Forestil dig så en gennemsigtig og lysende sfære der kommer ned mod dig og ender med at tage plads i dit hjerte. I det øjeblik vil du bemærke at sfæren ikke længere optræder som et billede, men at den omdannes til en fornemmelse i dit bryst.
2. Læg mærke til hvordan denne fornemmelse af sfæren langsomt breder sig fra dit hjerte ud mod kroppens grænser samtidig med at dit åndedrag bliver dybere. Når fornemmelsen når kroppens grænser, kan du standse udvidelsen der, og du vil opleve en følelse af indre fred. Du kan forblive i denne tilstand så længe du synes det er passende. Få så denne

fornemmelse af sfæren til at trække sig tilbage (til hjertet hvor den begyndte), lad din sfære forlade dig, og afslut øvelsen rolig og styrket. Dette arbejde kaldes "fredsoplevelsen".

3. Men hvis du derimod ønsker at opleve kraftens passering, skal du i stedet for at trække fornemmelsen tilbage forøge den ud over kroppens grænser således at du lader dine følelser og hele dit væsen følge den. Forsøg ikke at holde din opmærksomhed fæstnet på dit åndedrag... Lad det passe sig selv mens du følger udvidelsen ud over din krop.
4. Jeg må gentage: din opmærksomhed skal i disse øjeblikke være rettet mod fornemmelsen af sfæren der udvider sig. Hvis det ikke lykkes dig at opnå det, er det bedre for dig at vente, og søge at beherske den med tiden. Under alle omstændigheder: hvis du ikke oplever passeringen, vil du opleve en klar fornemmelse af fred.
5. Men hvis du er gået endnu videre, vil du begynde at opleve passeringen. Fra dine hænder og andre dele af kroppen vil der til dig komme en vibration, en fornemmelse, der er anderledes end den sædvanlige. Dernæst vil du fornemme voksende bølger, og lidt efter vil billeder og følelser bryde stærkt frem. Lad så passeringen ske...
6. Når du modtager kraften, vil du opfatte lys eller forunderlige lyde, alt afhængig af din egen sædvanlige forestillingsmåde. Under alle omstændigheder er det vigtigt at opleve bevidsthedsudvidelsen, og et tegn på dette vil være et større klarsyn og evne til at forstå det der sker.
7. Når du ønsker det, kan du forlade denne enestående tilstand, hvis den ikke tidligere blev afbrudt af selve forløbet, ved at forestille dig eller føle at sfæren trækker sig sammen og derefter forlader dig på samme måde som den kom til dig da du begyndte øvelsen.
8. Det er vigtigt at forstå at mange forstyrrede bevidstheds-tilstande næsten altid er og har været opnået ved at igangsætte lignende mekanismer som dem der her er beskrevet. De er imidlertid ledsaget af underlige ritualer, eller til tider forstærkes de af udmattende, motoriske udskejelser, gentagelser og stillinger der i alle tilfælde forstyrrer åndedrættet og forvrænger den generelle fornemmelse af kroppens indre. Til dette område hører hypnose, åndemaneri og også virkningen af stoffer der ad andre veje frembringer lignende sindsforstyrrelser. Og naturligvis er alle de her nævnte ting kendetegnet af at man ikke har kontrol over eller er vidende om hvad der sker. Stol ikke på sådanne tilkendegivelser, og betragt dem som "simple trancer" som de uvidende og de eksperimenterende personer og endda "helgenerne" ifølge legenderne har oplevet.
9. Selv om du har arbejdet dig frem som det er blevet beskrevet, kan det imidlertid ske at du ikke har opnået passeringen. Dette må ikke give

anledning til bekymring, men skal derimod tages som et tegn på at du ikke har kunnet "løsne op" for dit indre, hvilket kan være et udtryk for stor spænding, problemer med billedets dynamik, kort sagt usammenhænge i den følelsesmæssige adfærd... En ting der i øvrigt også sker i dagligdagen.

XVI. OVERFØRSEL AF KRAFTEN

1. Hvis du har oplevet kraftens passering, vil du kunne forstå hvorledes forskellige folkeslag ved at støtte sig til lignende fænomener, men uden nogen form for forståelse, har sat skikke og kulter i gang der siden uophørligt har bredt sig. Når folk således gennem de tidligere nævnte oplevelser følte sig "adskilte" fra deres krop, og oplevelsen af kraften gav dem fornemmelsen af (ved udvidelsen af forestillingen) at denne energi var "udenfor", troede de at de kunne overføre den udadtil.
2. Kraften blev "overført" til andre og ligeledes til genstande særligt "egnede" til at modtage og bevare den. Jeg går ud fra at det ikke vil være vanskeligt for dig at forstå den funktion visse sakramenter har opfyldt i mange religioner, og ligeledes betydningen af hellige steder og præster angiveligt "ladet" med kraften (med særlige evner). Når visse objekter med tro blev tilbedt i templerne og var genstand for ceremonier og ritualer, har de sikkert "tilbagegivet" de troende den energi som gentagne bønner har ophobet i dem. Og det er en begrænsning i kendskabet til den menneskelige gerning der gør at man næsten altid har betragtet disse ting ud fra en ydre forklaring, ud fra kultur, sted, historie og traditioner, når den grundlæggende indre erfaring er en uundværlig forudsætning for at forstå alt dette.
3. Denne "overførsel", "opladning" og "genoprettelse" af kraften vil vi vende tilbage til senere. Men jeg vil sige til dig at den samme mekanisme stadig findes i ikke-religiøse samfund, hvor ledere og berømtedder af dem der ser dem, omgives af en særlig forestilling, og folk ønsker endog at "røre ved dem" eller at få fat i et stykke af deres tøj eller deres ejendele.
4. Thi enhver forestilling af det "ophøjede" går fra øjet og op over blikkets normale højde. Og "ophøjede" er de personligheder der "besidder" godhed, visdom og styrke. Og hierarkierne, magterne, flagene og staten hører til "det ophøjede". Og vi almindelige dødelige skal for enhver pris "stige op" ad den sociale rangstige og nærme os magten. Hvor er vi dårligt stillede når vi endnu bliver styret af disse mekanismer (der falder sammen med den indre forestilling, med vort hoved i det "ophøjede" og vore fødder dybt forankret til jorden). Hvor er vi dårligt stillede når vi tror på

disse ting (og vi tror på dem fordi de har deres "virkelighed" i den indre forestilling). Hvor er vi dårligt stillede når vort ydre blik ikke er andet end en ubevidst projektion af det indre!

XVII. TAB OG UNDERTRYKKELSE AF KRAFTEN

1. De største udladninger af energi sker ved ukontrollerede handlinger: hæmningsløse fantasier, ukontrolleret nysgerrighed, umådeholden snak, overdreven sex og overdreven sansevirkksomhed (at se, høre, smage og så videre på en uafgrænset og formålsløs måde). Men du må også være klar over at mange gør disse ting fordi de aflaster deres spændinger, der ellers ville være smertefulde. Hvis du overvejer dette idet du forstår den funktion aflastningerne har, vil du være enig med mig i at det ikke er klogt at undertrykke dem, men derimod hellere at bringe dem i orden.
2. Med hensyn til sex må du forstå det korrekt: en sådan funktion må ikke undertrykkes, for det vil have pinefulde virkninger og føre til indre modsætninger. Kønslivet retter sig imod og afsluttes i kønsakten. Men det bør ikke fortsat beskæftige fantasien eller søge nye emner.
3. Kontrollen med kønslivet, afgjort af en given samfundsmæssig eller religiøs "moral", tjente formål og hensigter der intet havde at gøre med udvikling, men derimod snarere med det modsatte.
4. Kraften (energien fra forestillingen af fornemmelsen af kroppens indre) flød over mod skumringstilstande i de undertrykte samfund, og "djævlbesættelser", "trolddom" og vanhelligelser tiltog voldsomt, og forbrydere af alle slags levede højt på lidelsen og ødelæggelsen af skønheden og livet. I visse stammer og civilisationer fandtes forbryderne både blandt de dødsdømte og blandt skarpretterne. I andre tilfælde forfulgte man alt hvad der havde at gøre med videnskab og fremskridt fordi det var i modstrid med det irrationelle, det undertrykkende og skumringstilstanden.
5. Hos visse primitive folkeslag findes der stadig undertrykkelse af kønslivet såvel som i visse andre civilisationer som vi anser for at være "avancerede". Det er tydeligt at de destruktive tegn er fremherskende hos begge selv om grunden er forskellig.
6. Hvis du beder mig om flere forklaringer, vil jeg sige at kønslivet i virkeligheden er helligt, og at det er det center hvorfra alt liv og skabertrang opstår, men at al ødelæggelse ligeledes kommer derfra når det

ikke opfylder dets funktion.

7. Tro aldrig på de løgne der fortælles af dem der forpester livet når de omtaler kønslivet som noget afskyeligt. Tværtimod er der skønhed i det, og det er ikke uden grund at det kædes sammen med de største følelser af kærlighed.
8. Hav derfor omtanke, og betragt det som et stort under der bør behandles med omsorg uden at gøre det til en kilde til modsætning eller opløsning af den vitale energi.

XVIII. KRAFTENS AKTION OG REAKTION

Jeg forklarede dig tidligere: "Når du føler en stor styrke, glæde og godhed i dit hjerte, eller når du føler dig fri og uden indre modsætninger, giv da straks tak i dit indre."

1. At "takke" betyder at oplagre alle de positive sindsstemninger der har forbindelse med et billede eller en forestilling. Denne således forbundne positive tilstand gør det muligt at man i ugunstige situationer ved at genkalde sig en ting kan fremkalde det der ledsagede den positive tilstand ved tidligere lejligheder. Da denne mentale "opladning" desuden kan være bestyrket af tidligere gentagelser, er den i stand til at fjerne de negative følelser som visse situationer kunne fremkalde.
2. På grund af alt dette vil det du beder om, komme tilbage til dig fra dit indre i øget omfang og til gavn for dig når du har opsamlet utallige positive tilstande i dig. Og nu behøver jeg ikke sige endnu engang at denne mekanisme tjente (på en forvirret måde) til at "oplade" genstande og personer, eller snarere indre figurer som man gjorde til ydre figurer idet man troede på at de ville imødekomme bønner og anmodninger.

XIX. DE INDRE TILSTANDE

Du bør nu opnå den nødvendige fornemmelse af de indre tilstande som du vil kunne befinde dig i i løbet af dit liv og navnlig gennem dit udviklende arbejde. Jeg kan kun foretage beskrivelsen ved hjælp af billeder (i dette tilfælde

allegorier). Disse har efter min mening den evne "visuelt" at kunne koncentrere komplekse sindstilstande. Og netop det at man kæder disse tilstande sammen som om de var forskellige øjeblikke i et og samme forløb, udgør en variant til de altid fragmenterede beskrivelser som vi er blevet vænnet til af dem der beskæftiger sig med disse ting.

1. Den første tilstand hvori meningsløsheden (den vi omtalte i begyndelsen) er mest fremtrædende, vil blive kaldt "diffus vitalitet". Alt retter sig mod de fysiske behov, men de bliver ofte forvekslet med modstridende ønsker og forestillinger. Motiverne og handlingerne er tilslørede. I denne tilstand vegeterer man, fortabt mellem foranderlige former. Herfra kan man kun udvikle sig ad to veje: dødens vej eller mutationens vej.
2. Dødens vej stiller dig over for et kaotisk og mørkt landskab. I gamle dage kendte man denne passage og tænkte den næsten altid anbragt "under jorden" eller i de dybe afgrunde. Nogle aflagde også besøg i dette rige for derefter at "genopstå" til lysende højder. Læg godt mærke til at "under" døden ligger den diffuse vitalitet. Måske satte menneskets tanker dødens opløsning i forbindelse med senere omskabelsesfænomener, og måske associerede man også den diffuse bevægelse med tilstanden før fødslen. Hvis din retning går opad, betyder "døden" at du bryder med dit tidligere stadium. Ad dødens vej stiger man op mod en anden tilstand.
3. Når man kommer dertil, befinder man sig på regressionens rasteplads. Derfra åbner der sig to veje: angerens vej og den anden der tjente til opstigningen, det vil sige dødens vej. Vælger du den første, er det fordi din beslutning er at bryde med dit tidligere liv. Hvis du går tilbage ad dødens vej, styrter du i afgrunden med en følelse af at du befinder dig i en lukket cirkel.
4. Men jeg sagde også til dig at der fandtes en anden vej der førte bort fra vitalitetens afgrund, nemlig mutationen. Hvis du vælger den vej, er det fordi du ønsker at komme ud af din pinefulde tilstand, dog uden at være indstillet på at give afkald på nogen af dens tilsyneladende fordele. Men det er den falske vej, kendt som "venstrehånds-vejen". Mange misfostre er kommet fra dybet gennem denne forvredne vej. De har ønsket at indtage himlen med storm uden at ville opgive helvede og har dermed overført endeløse modsætninger til deres omgivelser.
5. Jeg går ud fra at du efter at være steget op fra dødsriget og takket være din bevidste anger nu er nået til tendensens rasteplads. Du kan faktisk næsten ikke standse. To spinkle fremspring støtter din rasteplads: bevarelsen og frustrationen. Bevarelsen er falsk og ustabil. Følger du den, luller du dig ind i tanken om noget vedvarende, men i virkeligheden styrter du ned. Vælger du frustrationens vej, vil din opstigning være

møjsommelig, men den eneste sande.

6. Fra nederlag til nederlag kan du nå frem til den næste rastepads der hedder "afvigelsen". Pas på de to veje du nu har foran dig: enten vælger du beslutsomhedens vej, der bringer dig til frembringelsen, eller du vælger nagets vej, der igen fører dig ned i regressionen. Her står du over for et dilemma: enten bestemmer du dig for det bevidste livs labyrint, og du gør det med beslutsomhed, eller du vender med nag tilbage til dit tidligere liv. Der er mangfoldige der ikke har kunnet overvinde hindringerne, og som for altid har forspildt deres muligheder her.
7. "Men du der er steget op med beslutsomhed, befinder dig nu på den rastepads der hedder "frembringelsen". Her finder du tre døre: den første hedder "Faldet", den anden "Forsøget" og den tredje "Nedværdigelsen". Faldet bringer dig direkte ned i dybet, men kun en ydre ulykke ville kunne skubbe dig over mod den, og det vil være næsten umuligt for dig at vælge denne dør. Nedværdigelsens dør vil indirekte bringe dig mod afgrunden idet du ad de veje du kom, vil gå tilbage som i en stormende spiral hvor du konstant vil tænke over alt det du har tabt, og alt det du har ofret på en ukendt guds alter. Denne samvittighedsundersøgelse der fører til Nedværdigelsen, er i realiteten en falsk prøve fordi du undervurderer og forvrænger visse ting du drager sammenligning med. Du sammenligner den anstrengelse du har ved at stige op, med nogle "goder" som du har givet afkald på. Men hvis du ser nærmere på tingene, vil du se at du ikke har forladt noget af denne grund, men af andre grunde. Nedværdigelsen begynder altså ved at man forvrænger de motiver der sikkert ikke havde noget at gøre med opstigningen. Nu spørger jeg: hvad er det der bedrager sindet? Er det måske de falske motiver i den første begejstring? Er det måske opgavens vanskelige art? Er det måske falske erindringer om opofrelse der ikke eksisterede, eller som skete af andre grunde? Nu siger jeg til dig, og jeg spørger dig: Dit hjem brændte for nogen tid siden. Var det derfor du valgte opstigningen, eller tror du at det brændte pga. opstigningen? Du har måske set lidt af hvad der skete med andre hjem rundt omkring?... Der er ingen tvivl: du skal vælge den midterste dør, Forsøgets dør.
8. Stig op ad Forsøgets smalle trappe, og du kommer til en ustabil kuppel. Fortsæt derfra ad en smal, bugtet gang du vil kende som "ustadigheden", og du vil nå en stor, tom plads (som en platform) der bærer navnet "energiens åbne rum".
9. Måske bliver du skræmt af dette enorme øde og af den skrækindjagende stilhed i denne nat der er forvandlet af enorme, ubevægelige stjerner. Og dér, lige over dit hoved, ser du fastnaglet til himmelbuen den Sorte Månes forførende form. Her skal du tålmodigt og med tro afvente morgengryets komme, for intet ondt kan ske hvis du forholder dig rolig.

10. Det kunne ske i denne situation at du i din egen fantasi forestiller dig en øjeblikkelig udgang herfra. Hvis det skulle ske, kunne du famle dig vej et hvilket som helst sted hen, i stedet for med omtanke at afvente dagens komme. Men du må huske at enhver bevægelse her (i mørket) er falsk og kaldes "improvisation". Hvis du glemmer det jeg her fortæller, og begynder at improvisere bevægelser for egen regning, kan du være forvisset om at du vil blive revet med af en hvirvelstrøm ad stier og forbi rastepladser til opløsningens mørkeste bund.
11. Hvor vanskeligt må det ikke være for dig at forstå hvorledes de indre tilstande er kædet sammen med hinanden! Hvis du kunne se hvilken ubøjelig logik bevidstheden er underlagt, ville du indse at den der blindt improviserer i disse ting, uundgåeligt begynder at degradere sig selv og det opnåede mere og mere. Så vil følelser af frustration opstå, og derefter vil du forfalde til nag og ende i døden; derefter kommer glemslen om alt det der engang var opnået.
12. Hvis du i det åbne rum opnår at møde dagen, vil den strålende sol opstå for dine øjne og for første gang kaste lys over virkeligheden. Du vil så se at der lever en plan i alt eksisterende.
13. Du vil ikke så let falde ned herfra medmindre du frivilligt ønsker at stige ned til de formørkede riger for at bringe lys i mørket.

Det har ikke nogen værdi at tale mere om disse sandheder, for uden erfaring bedrager de ved at overføre det realisable til det imaginære.

Må alt det der er sagt indtil nu, blive til gavn. Hvis det der er blevet forklaret, ikke var dig til gavn, hvad kunne du så indvende, da intet har fundament og berettigelse i skepticismen, der ligner et spejlbillede, lyden fra et ekko, skyggen af en skygge.

XX. DEN INDRE VIRKELIGHED

1. Læg nøje mærke til mine betragtninger. Heri skal du ikke alene fornemme allegoriske fænomener og landskaber fra den ydre verden. Du vil også se at der findes virkelige beskrivelser af sindets verden.
2. Du bør heller ikke tro at de "steder" du kommer igennem på din vandring, har nogen som helst selvstændig eksistens. En sådan sammenblanding har ofte formørket dybe lærdomme, og således er der stadig i dag nogle der tror at himle, helveder, engle, dæmoner, uhyrer, fortryllede slotte, skjulte byer og så videre har en synlig virkelighed for de "oplyste". Samme forudfattede mening (men fortolket med omvendt fortegn) har grebet

skeptikere uden visdom, der betragtede disse ting som simple sansebedrag eller hallucinationer som febersyge hjerner led under.

3. Jeg må altså gentage at du i alt dette må forstå at det drejer sig om virkelige mentale tilstande selv om de er symboliseret ved ting der i sig selv ikke eksisterer.
4. Tag alt dette i betragtning, og lær at afdække sandheden bag de allegorier der til tider bringer sindet på afveje, men som i andre situationer fortolker virkeligheder som det er umuligt at begribe uden en billedlig fremstilling.

Når man talte om gudernes byer hvortil utallige helte fra forskellige folkeslag ønskede at nå frem; når man talte om paradiser hvor guder og mennesker levede sammen i den omskabte, oprindelige natur; når man talte om syndefald og syndfloder, tilkendegav man en stor indre sandhed.

Så bragte forløserne Ordet, og de kom til os i dobbelt skikkelse for at genoprette den tabte, savnede enhed. Også dengang tilkendegaves en stor indre sandhed.

Men da man sagde alt dette og gav det plads uden for sindet, tog man fejl, eller man løj.

Omvendt tvinger den ydre verden når den bliver forvekslet med det indre blik, dette til at søge nye veje.

Vor tids helt flyver mod stjernerne. Han flyver gennem tidligere ukendte egne. Han flyver uden for sin verden, og uden at vide det drives han frem mod det indre, lysende center.

Oplevelsen

Officium

Ceremonien afholdes efter fælles ønske fra en gruppe personer.

Officiant: Mit sind er rastløst.

Gruppe: Mit sind er rastløst.

Officiant: Mit hjerte er besværet.

Gruppe: Mit hjerte er besværet.

Officiant: Min krop er anspændt.

Gruppe: Min krop er anspændt.

Officiant: Jeg afspænder min krop, mit hjerte og mit sind.

Gruppe: Jeg afspænder min krop, mit hjerte og mit sind.

Deltagerne sidder ned hvis det er muligt. Assistenten rejser sig og læser et princip eller et stykke fra det Indre Blik alt efter hvad der passer til omstændighederne og inviterer deltagerne til at meditere over dette. Bagefter sætter han sig ned. Man lader nogle minutter gå, og til slut rejser Officianten sig op og læser langsomt følgende sætninger idet han holder en pause efter hver af dem.

Officiant: Afspænd helt din krop og roliggør dit sind...

Forestil dig så en gennemsigtig og lysende kugle, der kommer ned mod

dig og ender med at tage plads i dit hjerte...

Du vil bemærke at kuglen begynder at omforme sig til en voksende fornemmelse inde i dit bryst...

Fornemmelsen af kuglen udvider sig fra dit hjerte ud mod kroppens grænser mens dit åndedrag bliver dybere...

I dine hænder og i resten af kroppen vil du mærke nye følelser...

Du vil mærke voksende bølger, og følelser og positive minder vil bryde frem...

Lad Kraften frit passere. Denne Kraft, der giver energi til din krop og dit sind...

Lad Kraften manifestere sig i dig...

Forsøg at se dens lys indeni dine øjne, og modvirk ikke at den arbejder af sig selv...

Føl Kraften og dens indre stråling...

Lad den frit udtrykke sig...

Assistent: Med denne styrke vi har modtaget, lad os da samle vores sind om opfyldelsen af det vi virkelig har behov for...

Han inviterer alle til at rejse sig op således at de kan udføre Anmodningen. Man lader et stykke tid gå.

Officiant: Fred, styrke og glæde!

Gruppe: Og også til dig: fred, styrke og glæde!

Håndspåbyggelse

Ceremonien afholdes efter ønske fra en eller flere personer. Officianten og Assistenten står op.

Assistent: Mit sind er rastløst.

Gruppe: Mit sind er rastløst.

Officiant: Mit hjerte er besværet.

Gruppe: Mit hjerte er besværet.

Officiant: Min krop er anspændt.

Gruppe: Min krop er anspændt.

Officiant: Jeg afspænder min krop, mit hjerte og mit sind.

Gruppe: Jeg afspænder min krop, mit hjerte og mit sind.

*Officianten og Assistenten sætter sig ned og lader et stykke tid gå.
Officianten rejser sig op.*

Officiant: Hvis du ønsker at modtage kraften, bør du forstå at i det øjeblik håndspåleggelsen sker, vil du begynde at opleve nye fornemmelser. Du vil mærke voksende bølger, og følelser og positive minder vil bryde frem. Når dette sker, så lad Kraften frit passere...

Lad Kraften manifestere sig i dig, og modvirk ikke at den arbejder af sig selv...

Føl Kraften og dens indre stråling...

Lad den frit udtrykke sig...

Når der er gået stykke tid, rejser Assistenten sig op.

Assistent: De der ønsker at modtage Kraften, kan rejse sig op.

Afhængigt af antallet af deltagere inviterer assistenten folk til enten at blive stående ved siden af deres stole, eller danne en rundkreds omkring officianten. Et øjeblik efter går officianten i gang med håndspåleggelsen. Såfremt det nødvendigt, hjælper assistenten folk, og af og til kan han hjælpe nogle tilbage til deres stole. Når håndspåleggelsen er overstået, gives folk et stykke tid til at optage oplevelsen.

Assistent: Med denne kraft vi har modtaget, lad os da samle vores sind om opfyldelsen af det vi virkelig har behov for, eller lad os samle vores sind om det en meget elsket person har behov for.

Han inviterer alle til at rejse sig op således at de i stilhed kan udføre Anmodningen. Til tider vil en deltager udtrykke en anmodning for en som er

tilstede eller fraværende.

Der går et stykke tid..

Officiant: Fred, styrke og glæde!

Gruppe: Og også til dig: fred, styrke og glæde!

Velvære

Ceremonien afholdes efter ønske fra en gruppe personer. Deltagerne sidder ned hvis det er muligt. Officianten og Assistenten står op.

Assistent: Vi er samlet her for at mindes dem vi holder af. Nogle af disse personer oplever følelsesmæssige vanskeligheder, har problemer i deres relationer, eller med deres sundhed. Mod dem vil vi rette vore tanker og vore bedste ønsker.

Officiant: Vi har tillid til at vores bøn om velvære vil nå dem. Vi tænker på dem vi holder af; vi føler nærværet af dem vi holder af, og vi oplever kontakten med dem vi holder af.

Assistent: Lad os meditere et lille stykke tid over de vanskeligheder som disse personer lider under...

Man lader nogle minutter gå for at deltagerne kan meditere.

Officiant: Vi kunne nu godt tænke os at disse personer føler vore bedste ønsker. Lad et bølgeslag af lettelse og velvære bør nå til dem...

Assistent: Vi vil nu bruge et kort stykke tid på i vort sind at fremfinde den situation af velvære som vi ønsker for dem vi holder af.

Der gives et par minutter hvor deltagerne kan koncentrere sig om deres tanker.

Officiant: Lad os afslutte denne ceremoni med at give muligheden for at de, der måtte ønske det, kan mærke nærværet af de personer som de elsker meget højt, og som, *skønt de ikke er her i vores tid og i vores rum*, er forbundet med os i oplevelsen af kærligheden, freden og den varme glæde.

Der ventes et par minutter.

Officiant: Dette har været godt for andre, fortrøstningsfuldt for os og inspirerende for vores liv. Vi hilser alle dem der er omsluttet af denne bølge af velvære, som har fået sin styrke af de gode ønsker fra de her tilstedeværende.

Beskyttelse

Ceremonien foregår individuelt eller kollektivt. Alle står op. Officianten og Assistenten står over for børnene, om omkring disse står de tilstedeværende.

Assistent: Denne ceremoni har til formål at åbne op for børnenes deltagelse i vort fællesskab.

Børn har fra gammel tid været genstand for forskellige ceremonier, såsom navngivning, dåb osv. Med disse ceremonier har man ønsket at angive en ændring i menneskets situation, en ny fase i dets liv.

Der eksisterede og eksisterer stadig visse civile formaliteter, hvor barnets fødselstid, sted osv. registreres. Men den åndelige transcendens som ledsager en ceremoni af denne type, har intet at gøre med de skriftlige notaters kølighed. Den er derimod præget af forældrenes og fællesskabets glæde over at præsentere barnet for alle.

I denne ceremoni forandres børnenes status, idet de bliver en del af et fællesskab, der forpligter sig til at tage sig af dem, i tilfælde af at forældrene ikke længere kan gøre det.

I denne ceremoni beder vi om beskyttelse for børnene, og fællesskabet modtager dem som var de nye sønner eller døtre.

Efter at der er gået et stykke tid henvender officianten sig venligt til børnene.

Officiant: Vi beder om beskyttelse for disse børn.

Assistent: Vi modtager dem med stor glæde, og forpligter os til at give dem beskyttelse.

Officiant: Lad os nu frembringe vore bedste ønsker... Fred og Glæde til alle!

Officianten lægger blidt sin hånd på hvert barns hoved og kysser det på

panden.

Vielse

Alle står op. Et eller flere par. Officianten og Assistenten står over for parrene.

Assistent: Fra gammel tid har vielse været en ceremoni, der betegner en ændring i personernes situation.

Når nogen begynder eller ender en fase i sit liv, plejer dette at foregå ved hjælp af bestemte ritualer. Vor personlige og offentlige tilværelse er forbundet med ritualer, der er mere eller mindre accepterede af sædvanlig skik og brug. Vi hilser på hinanden om morgenen på en anden måde end om aftenen; vi strækker hånden ud mod en vi kender; vi fejrer en fødselsdag, en afsluttet eksamen eller et nyt arbejde; vores sportsbegivenheder er ledsaget af ritualer; vore religiøse, politiske og civile ceremonier sætter os i situationer, der er afpasset efter omstændighederne.

At indgå ægteskab er en vigtig ændring i en persons forhold, og alle lande har bestemte juridiske formaliteter til lejligheden. Parret befinder sig nu i en ny situation med hensyn til samfundet og staten. Men når et par indgår ægteskab, gør de det også med tanken om en ny livsstil, de gør det med dybe følelser og ikke kun som en formalitet.

I denne ceremoni, der betegner en ændring i personernes situation, er hensigten derfor at stifte en ny, og om muligt, varig forbindelse med en person. Der ligger i den et ønske om at modtage det bedste fra hinanden og at give det bedste til hinanden, samt en hensigt om at føre forbindelsen videre ved at bringe børn til verden eller adoptere dem.

Når vi betragter ægteskabet på denne måde, kan vi se betydningen af at legalisere forbindelsen, men i åndelig og følelsesmæssig henseende mener vi at det kun er parret selv der giver denne ceremoni betydning.

Med andre ord, denne ceremoni stiller to mennesker i en situation hvor de skal påbegynde et nyt liv, og det er under denne ceremoni at parret udfører denne uforklarlige forening i overensstemmelse med deres egne følelser.

Det er ikke os der vier dem. De gifter sig med hinanden over for vort fællesskab.

Officiant: For at denne ceremoni kan blive egenartet og sand, spørger vi: *(han henvender sig til den ene part):* Hvad er dette ægteskab for dig?

Den pågældende forklarer højt...

Officiant: *(henvender sig til den anden part):* Hvad er dette ægteskab for dig?

Den pågældende forklarer højt)...

Officiant: ... Dette ægteskab vil følgelig blive i overensstemmelse med jeres udtrykte ønsker og dybeste hensigter *(hilser kærligt parret/parrene)*.

Assistance

Dette er en ceremoni af stor kærlighed, der kræver, at Officianten giver det bedste af sig selv.

Denne ceremoni kan udføres flere gange hvis den der ønsker assistance, eller dennes pårørende, ønsker det.

Officianten er alene med den døende.

Uden hensyn til den døendes tilsyneladende tilstand af klarhed eller uklarhed nærmer Officianten sig og taler til personen med mild, klar og rolig stemme.

Officianten: Dit livs minder er dine handlingers dommer. Snart vil du genkalde dig meget af det bedste i dig. Husk da uden frygt, og visk din hukommelse ren. Husk med mildhed, og gør dit sind roligt...

Han lader nogle minutters stilhed gå hvorpå han fortsætter med at tale i samme toneleje og med den samme intensitet.

Tilbagevis nu forskrækkelsen og modløsheden...

Tilbagevis nu ønsket om at flygte mod de mørke regioner...

Tilbagevis nu de vedholdende erindringer...

Forbliv nu i indre frihed og lad være at interessere dig for det drømmeagtig landskab...

.....
Træf nu beslutningen om at stige opad...

Det rene lys bryder frem mellem tinderne i de høje bjergkæder, og de farvestrålende vande risler ned mellem ugenkendelige melodier mod krystalklare sletter og enge...

Vær ikke bange for presset fra det lys, som stærkere og stærkere holder dig på afstand fra dets centrum. Indsug det som var det en drik eller en luftning, thi deri findes med sikkerhed livet...

Når du i den store bjergkæde finder den skjulte by, må du kende indgangen. Men det vil du vide i det øjeblik, dit liv har ændret sig. Dens enorme mure er skrevet i figurer, er skrevet i farver, er "følt". I denne by findes bevaret det, der er gjort og det, som endnu skal gøres...

Han holder et øjeblik stilhed hvorpå han fortsætter med at tale i samme toneleje og med den samme intensitet

Du er nu forsonet...

Du er nu rensat...

Bered dig på at træde ind i den skønneste Lysets By; en by øjet aldrig har opfattet, og hvis sang aldrig er hørt af menneskelige øren...

Kom, bered dig på at træde ind i det skønneste Lys...

Død

Officiant: Livet er ophørt i denne krop. Vi må anstrenge os for, i vort sind, at adskille billedet af denne krop fra billedet af den vi nu husker...

Denne krop hører os ikke. Denne krop er ikke den vi husker...

De af jer der ikke føler nærværelsen af et andet liv adskilt fra kroppen, betænk, at skønt døden har lammet kroppen, vil dens handlinger i livet fortsætte deres handlen, og deres indflydelsen vil aldrig ophøre. Denne kæde af handlinger frembragt i live kan ikke standses af døden. Hvor fyldestgørende er det ikke at meditere over denne sandhed, endda selv om omdannelsen af en

handling til en anden ikke forstås fuldt ud!

Og den, der føler nærværelsen af et andet og adskilt liv, kan betænke at døden kun har lammet kroppen, og at sindet endnu en gang i triumf har befriet sig; åbnet sig mod Lyset...

Hvad vi end måtte mene, lad os ikke græde over legemeerne. Lad os hellere meditere over vor overbevisningers rødder, og en blid og stille glæde vil vokse i os...

Fred i hjertet, Lys i forståelsen!

Anerkendelse

Anerkendelse er en ceremoni som indlemmer personer i Fællesskabet. Indlemmelsen sker gennem fælles oplevelser, og gennem idealer, holdninger og fremgangsmåder som man har til fælles.

Den udføres efter ønske fra flere personer, og efter et officium. De der ønsker at deltage, bør have den skrevne tekst.

Officianten og assistenten står op.

Assistent: Afholdelsen af denne ceremoni sker efter ønske fra de personer som ønsker at tage aktivt del i vort fællesskab. Her vil der blive udtrykt en personlig og fælles forpligtelse til at arbejde for en forbedring af livet for hver enkelt af os, og en forbedring af livet for vor næste.

Assistenten inviterer de der ønsker at afgive vidnesbyrd, til at rejse sig op.

Officiant: Den smerte og lidelse som vi mennesker oplever, vil vige hvis den gode kundskab vinder indpas, modsat den kundskab der tjener selvisheden og undertrykkelsen.

Den gode kundskab leder til retfærdighed.

Den gode kundskab leder til forsoning.

Den gode kundskab er også nøglen der giver adgang til de hellige regioner i bevidsthedens dyb.

Assistenten (og gruppen af personer der afgiver vidnesbyrd, læser):

Vi anser mennesket som højeste værdi, over pengene, staten, religionen, modellerne og de sociale systemer.

Vi tilskynder tankefriheden.

Vi begunstiger lige rettigheder og lige muligheder for alle mennesker.

Vi anerkender og tilskynder mangfoldigheden af skikke og kulturer.

Vi modsætter os enhver diskrimination.

Vi velsigner den retfærdige modstand mod alle former for vold: fysisk, økonomisk, racemæssig, religiøs, seksuel, psykologisk og moralsk.

Officiant: Og da ingen har ret til at diskriminere andre på grund af deres religion eller manglende religion, påberåber vi os retten til at erklære vor åndelighed og vor tro på udødeligheden og på hvad der er helligt.

Vores åndelighed er ikke overtroens åndeligheden, det er ikke intolerancens åndelighed, det er ikke den dogmatiske åndelighed, det er ikke den religiøse volds åndelighed; det er den åndelighed der er vågnet op fra sin dybe søvn for at give næring til menneskene i deres bedste bestræbelser.

Assistenten (og gruppen af personer der afgiver vidnesbyrd, læser):

Vi ønsker at give vort liv sammenhæng ved at tænke, føle og handle i een retning.

Vi ønsker at overvinde den dårlige samvittighed idet vi erkender vore nederlag.

Vi stræber efter at overbevise og forsone.

Vi sætter os for i stigende grad at opfylde den regel der minder os om at behandle de andre som vi selv ønsker at blive behandlet.

Officiant: Vi vil begynde et nyt liv.

Vi vil i vort indre lede efter tegnene på det hellige, og vi vil bringe vort budskab til andre.

Assistenten (og gruppen af personer der afgiver vidnesbyrd, læser):

I dag vil vi påbegynde fornyelsen af vort liv. Vi vil give os til at søge den mentale fred og den styrke der giver os glæde og overbevisning. Dernæst vil vi gå til de personer der er tættest på os, og med dem vil vi dele alt det store og

gode der er sket for os.

Officiant: Til alle: Fred, Styrke og Glæde.

Assistenten (og alle de tilstedeværende):

Og også til dig: Fred, Styrke og Glæde.

Vejen

Hvis du tror at livet ender med døden, har det du tænker, føler og gør, ingen mening. Alt ender i usammenhængen, i opløsningen.

Hvis du tror at dit liv ikke ender med døden, bør det du tænker, falde sammen med det du føler, og med det du gør. Alt bør gå frem i retning mod sammenhængen, mod enheden.

Hvis de andres smerte og lidelse ingen betydning har for dig, vil al den hjælp du beder om, ikke møde berettigelse.

Hvis de andres smerte og lidelse har betydning for dig, bør du sørge for at tænke, føle og handle i samme retning for at kunne hjælpe de andre.

Lær at behandle de andre på den måde som du selv ønsker at blive behandlet.

Lær at overvinde smerten og lidelsen i dig selv, i din næste og i menneskesamfundet.

Lær at stå imod den vold der er i dig og omkring dig.

Lær at genkende tegnene på det hellige der er i dig og omkring dig.

Lad ikke dit liv gå uden at spørge dig selv: "Hvem er jeg?"

Lad ikke dit liv gå uden at spørge dig selv: "Hvor går jeg hen?"

Lad ikke en dag gå uden at svare dig selv på hvem du er.

Lad ikke en dag gå uden at svare dig selv på hvor du går hen.

Lad ikke en stor glæde gå forbi uden at give tak i dit indre.

Lad ikke en stor sorg gå forbi uden i dit indre at tilbagekalde den glæde der blev gemt.

Lad være med at forestille dig at du er alene i din landsby, i din by, på jorden og i de evige verdener.

Lad være med at forestille dig at du er lænket til denne tid og dette rum.

Lad være med at forestille dig at i din død eviggøres ensomheden.